

[Hartvig Frisch.]

skrænkning, saa at ændre de paagældende Love. Men selve Grundlovsformuleringen mener Flertallet man bør blive staaende paa.

Til § 18 vil jeg gerne fremhæve, at man ved Ændringsforslaget, der foreslaar at ændre Ordet „Rigsdagens“ til „Den Forenede Rigsdag“, flytter alle de Forslag, der er nævnt i § 18, over til Forhandling alene i Den Forenede Rigsdag. Der har tidligere været næret Ønske om, at i hvert Fald Handelsforhandlinger skulde have to Tings Behandlinger. Ved at undersøge Spørgsmaalet har det vist sig, at det, har jeg forstaaet, udadtil vilde være betænkeligt at ændre noget i den Stilling, som Handelstraktater har, og man har derfor fra alle Sider inden for Flertallet sluttet sig til, at man flytter alt det, der falder ind under Paragraffen, over til Forhandling i Den Forenede Rigsdag.

I § 21 er der Tale om Udsættelse af Rigsdagens Forhandlinger, og Ændringsforslagene her er rent redaktionelle.

Jeg gaar derefter over til § 24. Der ønsker vi en anden Formulering, lydende: „Har Kongen ikke stadfæstet et endeligt vedtaget Lovforslag inden næste Rigsdags-samling, er det bortfaldet“, hvorved Jævnførelsen med § 91, som findes i § 24 i Rege-ringsforslaget, udgaar. Jeg vil sige derom, at vi inden for Flertallet ved Behandlingen af dette Forslag egentlig først mente, at vi foruden at jævnføre med § 91 tillige skulde jævnføre med §§ 59 og 77, men man kom saa paa den Tanke i Stedet for denne Række af Jævnførelser vedrørende Love, der skal underkastes Folkeafstemning, Love, der er krævet udsat af et vist Mindretal i Rigs-dagen af Hensyn til, at de indeholder Eks-propriation, samt endelig Grundlovsfor-slag, som jo skal underkastes en Folke-afstemning, at det rigtigste vilde være simpelt hen at bruge Udtrykket „endeligt vedtaget“, idet der i dette Udtryk maa ligge, at Loven er parat til Stadfæstelse, idet de nævnte Love ikke kan betragtes som endeligt vedtagne før.

Jeg gaar derefter over til Ændringsfor-slag Nr. 15 til § 29, som vedrører Tallet paa Medlemmer, som jo oprindeligt var fore-slaaet til 205, og som nu af Flertallet er foreslaaet forhøjet til 210. Det er udtrykkeligt sagt i Motiveringen, at Flertallet ved Fastsættelsen af Medlemstallet ikke føler sig direkte bundet af Argumenter til Tallet, og fra visse Sider inden for Flertallet var der et stærkt Ønske om at forøge Tallet. I øvrigt skal jeg vedrørende det rent tal-mæssige sige følgende: Jeg er ikke klar

over, hvordan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oprindeligt fandt Tallet 205, det er maaske kommet til ham som en Aabenbaring — vi fik det den Dag, det ærede Medlem i Kommissionen præsentere-de den berømte Skitse B —, men hvad man nu ellers kan sige om Aabenbaringen, er det i hvert Fald et nederdrægtigt svært Tal, og jeg har som Pædagog ikke kunnet undlade at gøre mig den Tanke, at Besværet med at dele dette Tal er næsten uoverskueligt. For saa vidt har de nye Paragraffer medført den Klarhed, at vi nu staar med de tre Tal 210, 140 og 70, saaledes at hele Inddelingen af Rigsdagen rent talmæssigt vil være ganske anderledes overskuelig.

Vedrørende § 31, som drejer sig om Valgrets-betingelserne, har Udvalget fra Jus-titsministeriet faaet forelagt Ændringsfor-slag sigtende til at bringe disse Valgretsbe-tingelser i Overensstemmelse med det, som formentlig bliver gældende Lov, naar Reg-lerne for Tab af borgerlige Rettigheder ændres, samt endelig at bringe dem i Over-ensstemmelse med Socialloven. Man har derfor formuleret Paragraffen om og mener at have fundet et klart Udtryk for den, idet man har flyttet Hovedkriterierne: Mand og Kvinde, Indfødsret, 23 Aar, fast Bopæl i Landet, medmindre den paagæl-dende paa Grund af Umyndighed eller Konkurs er ude af Raadighed over sit Bo, øverst, og derefter kommer saa to særlige Bestemmelser, og begge disse Bestemmelser er knyttet til den gældende Lov. Der staar: „Det bestemmes ved Lov, i hvilket Omfang Understøttelse, som i Lovgivningen betrag-tes som Fattighjælp, medfører Tab af Valg-ret. Det bestemmes endvidere ved Lov, at Personer, som er straffet paa nærmere angiven Maade, ikke har Valgret.“

I § 32 har man ligeledes i Overensstem-melse med det Arbejde, der er foregaaet i den Kommission, der havde med borger-lige Rettigheder at gøre, og i Forbindelse med Justitsministeriet, som samtidig arbej-dede paa det Lovforslag, der nu er forelagt, arbejdet med at bringe Paragraffen i en saad-an Stand, at Spørgsmaalet om Valgbarhed, selv naar Begrebet „de borgerlige Rettig-heder“ bortfalder, kommer til at staa ganske klart. Det har fundet følgende Udtryk: „medmindre vedkommende er straffet for en Handling, der gør ham uværdig til paa det givne Tidspunkt at være Medlem af Rigsdagen“. Hvis man sammenholder med Bilag 21 til Forslaget, vil man se, at der er sket en ganske lille Ændring, idet der i det fra Justitsministeriet oversendte Forslag er brugt Udtrykket: „der gør ham